

Sidemand, det ærede Medlem for Aarhus (Sabroe), nævnede før, at han kunde have Lyst til at se Breve mellem den højtærede Justitsminister og f. Eks. Bankdirektør Heide. Denne viser sig jo at staa i meget intim Forbindelse med den højtærede Justitsminister, der har gjort ham en betydelig Tjeneste ved at anbringe en af hans nære Slægtninge i denne lukrative Forretning, Biografteatret i Vimmelskaftet. Hr. Bankdirektør Heide har formodentlig ogsaa gjort den højtærede Justitsminister Tjenester; den ene Tjeneste er jo den anden værd; lige for lige, naar Venskab skal holdes. Jeg ved, at han har gjort den højtærede Justitsminister en Tjeneste. Privatbankens store, ny Bygning ved Knipelsbro har faaet sine Mursten fra den højtærede Justitsministers Teglværk. Det var Muremester Kähler, en nær paarørende af den Mand, som har været omtalt her saa tidt, som havde Murerarbejdet der. Der bestaar altsaa et vist Forhold mellem disse forretningsdrivende, den højtærede Justitsminister og Privatbanken, og jeg havde ikke noget imod, at en Brevveksling kunde skaffe Oplysning derom.

Ja, det ærede Medlem ved Siden af mig (Sabroe) nævner ogsaa nogle Breve angaaende Mandal-Bertelsen. Dette ganske ejendommelige Forhold kunde ogsaa have sin Interesse; hvorledes det i det hele taget er gaaet til med Justitsministerens gamle Sagførerforretning, om hans daværende Kompagnon stadig fortsætter den i hemmelig Forbindelse med Justitsministeren, hvorledes det i det hele forholder sig, vilde det ikke have ringe Interesse at faa oplyst.

Jeg nævner endvidere som Breve, der efter min Mening kunde have Betydning, saadanne, der kunde kaste Lys over den Maalestok, den højtærede Justitsminister anvender ved Uddeling af Teaterbevillinger. Det er bekendt nok, at den højtærede Justitsminister i sin Tid gjorde meget stærk Modstand mod de saakaldte „8^{er}s Teater. De „8er var et Selskab af unge, dygtige, fremadstræbende Skuespillere, men de kunde ikke faa en Teaterbevilling af Justitsministeren. Derimod har et Selskab, „Bona“, faaet Teaterbevilling. Der er sagt saa meget om, hvorfor det ene Selskab ikke kunde faa den, og hvorfor det andet fik den. Eksisterer der Breve, der kaste Lys derover, vil jeg nok byde en rund Sum derfor.

Den højtærede Justitsminister gik saa nærmere over til Brevets Indhold og til Foranledningen til, at han havde afsendt

dette mærkelige Brev, og gjorde saa gældende, at der i den Artikel, hvis Fortsættelse han søgte at standse og ogsaa fik standset, var rettet et groft og ærerørigt Angreb mod en afdød Mand, og at den højtærede Justitsministers eneste Motiv var at standse dette Angreb. Men det er en fuldstændig gal Fremstilling. Der var netop ikke i denne Artikel i „Middagsposten“ af 5. Oktober rettet noget som helst groft eller ærerørigt Angreb mod en afdød Mand. Tværtimod staaer der i den paagældende Artikel: de levende ville sikkert kaste Skylden paa de døde, og det, den Artikel vilde, var netop at rette et Angreb mod en levende, og den Mand, som den Artikel væsentlig angreb, det var den levende Kammeradvokat Winther, Statsfinansernes Sagfører, Formanden for Aktieselskabet Oscar Kähler, der ogsaa under denne Forhandling er bleven skarpt angrebet endog fra et konservativt Medlem. Det var Artiklens Indhold og dens Formaal. Mod en Fortsættelse af denne Artikel er det, den højtærede Justitsminister skrider ind. Men samme Dag, han sendte sit Brev af 6. Oktober, stod der i Grosserersocietetets officielle Organ „Børsen“ en Artikel om Aktieselskabet Oscar Kähler, som indeholdt en ganske anderledes sønderlemmende Kritik, men der stod ikke bebudet en Fortsættelse om „Afsløring af Aarhundredets største Aktiesvindel“. Den højtærede Justitsminister skred ikke ind mod „Børsen“. Han sendte ikke et privat Brev. Hvorfor? Fordi han for det første vidste, at det ikke kunde nytte; overfor „Børsen“s Redaktion havde han ikke en saadan Indflydelse som paa „Middagsposten“, og saa naturligvis ogsaa fordi et saadant Brev til „Børsen“s Redaktion vilde have vakt den pinligste Opsigt netop i de Kredse. Nej, den højtærede Justitsminister mente naturligvis, at „Børsen“ vilde nok bruge nogen Kritik, og det var ikke saa farligt, men derimod kunde der være Fare for, at naar „Middagsposten“ bragte en saadan Artikel om Aarhundredets største Aktiesvindel, vilde den kunne lede den offentlige Mening og Bladene paa Spor, hvis Opklaring muligvis kunde blive ubehagelig for den højtærede Justitsminister selv.

Den højtærede Justitsminister sagde i denne Sammenhæng, at han holdt ikke „Middagsposten“. Han opfattede med Villie aabenbart det Ord, jeg havde brugt om at „holde“ visse Blade, — det er jo et dobbelttydigt Udtryk — fra den ene